

Phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương

Tuyển tập những bài văn hay phân tích, bình giảng nội dung bài thơ Nói với con của Y Phương (SGK Ngữ Văn 9 tập 2)

Đề bài: Phân tích bài thơ "Nói với con" của Y Phương.

Bài văn mẫu hay nhất phân tích bài Nói với con

Nhà thơ Đỗ Trung Quân đã từng có những dòng thơ vô cùng âm áp về quê hương:

“Quê hương là chùm khế ngọt

Cho con trèo hái mỗi ngày”

Còn Ngô Hữu Đoàn thì cho rằng:

“Quê hương ơi! Riêng gì “chùm khế ngọt”

Đâu riêng gì những “nón lá nghiêng che”

Quê hương là có cả những đồng, hè

Có hôm quà ngọt, có ngày đôn roi”

Quê hương trong tim mỗi người đều có một vị trí quan trọng như thế để rồi cho đến hôm nay, ta vẫn không khỏi bồi hồi, xúc động trước tình yêu sâu đậm dành cho quê hương của nhà thơ Y Phương. Không ồn ào, không vồn vã, quê hương trong ông cũng giản dị và mộc mạc đến đẹp đẽ vô ngần. Nhà thơ đã gửi gắm tâm son sắt của mình trong những dòng tâm sự với con. Bài thơ **“Nói với con”** đã thay mặt cho trái tim đang thổn thức của tác giả.

Cũng như Tô Hoài, Y Phương là cây bút của những tâm tình miền núi. Thơ ông mộc mạc mà sâu lắng, thâm trầm mà sâu sắc. Đằng sau những cái giản dị ấy, ta bao giờ cũng thấy một tâm hồn nóng rẫy cảm xúc. Nói cách khác, hồn thơ Y Phương “ưa đạm không ưa nồng” nhưng là “cái đạm sau khi đã nồng”. Nói như lời một nhà phê bình thì “Thơ ông một bức tranh thổ cẩm đan dệt nhiều màu sắc khác nhau, phong phú và đa dạng, nhưng trong đó có một màu sắc chủ đạo, âm điệu chính là bản sắc dân tộc rất đậm nét và độc đáo. Nét độc đáo đó nằm ở cả nội dung và hình thức. Với Y Phương, thơ của dân tộc Tày nói riêng và thơ Việt Nam nói chung có thêm một “giọng điệu mới, một phong cách mới”. Có thể nói Y Phương chính là đại diện cho cái hồn, cái cốt cách dân tộc.

Phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương

Mang đậm phong cách tác giả, “Nói với con” có thể coi là một trong những thi phẩm xuất sắc nhất nói về tình quê. Bài thơ được sáng tác năm 1980, ở đó không chỉ có tình quê mà còn nồng nàn tình cha, tình phụ tử, là tình cảm người cha vĩ đại dành tặng cho đứa con bé bỏng của mình. Đó cũng được coi như là niềm hi vọng, mong mỏi lớn lao nhất trong cuộc đời người cha: Mong con khôn lớn nên người, luôn yêu quê hương, tự hào về dân tộc mình. Bài thơ bởi lẽ đó cũng mang đến một niềm xúc động vô bờ trong lòng độc giả.

Có thể nói, tình cảm gia đình, nhất là tình cha con, luôn thiêng liêng, là tiền đề, cơ sở cho tình yêu Tổ quốc phát triển. Năm 1966, ta đã từng được thấm thía tình cha qua tác phẩm “*Chiếc lược ngà*” của Nguyễn Quang Sáng. Cái khác biệt ở chỗ, nếu như Nguyễn Quang Sáng thử thách tình cha con qua bom rơi đạn nổ, qua cái khốc liệt của kháng chiến mà ánh ngời lên “hạt ngọc ẩn náu trong tâm hồn” người cha. Thì Y Phương lại đề cập tình cảm ấy nhẹ nhàng mà không kém phần nồng nàn, ấm nóng, là tình cảm tự nó có, không cần phải chờ bất cứ tác nhân nào. Nhờ đó mà tác phẩm thấm thía như một bài ca quý giá.

Ngay mở đầu tác phẩm, chất thơ nhẹ nhàng ấy đã len lỏi trong ta, mơn man khắp da thịt ta, gọi cho ta những cảm xúc trong ngần:

“Chân phải bước tới cha

Chân trái bước tới mẹ

Một bước chạm tiếng nói

Hai bước tới tiếng cười”

Tác giả đã giúp ta hình dung sâu sắc hình ảnh một đứa trẻ đang chập chững tập đi. Điều quan trọng hơn hết là xung quanh em luôn có sự giúp đỡ, dìu dắt của cha mẹ. Nhịp điệu, lời thơ khoan thai, chậm rãi, đều đều. Điệp ngữ “một bước, hai bước” tạo ra sự chuyển động, cũng là sự lớn lên từng ngày của đứa trẻ trong vòng tay yêu thương của cha mẹ mình. Từ tiếng nói bi bô đến nụ cười hồn nhiên của con yêu đã mang lại niềm hạnh phúc vô bờ cho những bậc sinh thành. Một khung cảnh gia đình hạnh phúc, ấm êm đến vô bờ.

Nói tiếp tình phụ tử, tác giả mang đến cho ta những cảm xúc chân thành về tình đồng mình:

“Người đồng mình yêu lắm con ơi

Đan lờ cài nan hoa

Vách nhà ken câu hát

Phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương

Rừng cho hoa

Con đường cho những tấm lòng

Cha mẹ mãi nhớ về ngày cưới

Ngày đầu tiên đẹp nhất trên đời”.

“Người đồng mình yêu lắm con ơi” - câu cảm thán bộc lộ cảm xúc, niềm xúc động mãnh liệt của người cha khi vồ về đưa con của quê hương. Bảy chữ, hai nhịp, nhưng đằng sau câu thơ ngắn ngủi ấy, bao giờ ta cũng thấy được biết bao nhiêu tình cảm chan chứa và chân thành. Đó cũng chính là cách nói của người đồng mình, người quê mình. Tiếng nói của người dân đồng bào miền núi, đặc biệt là dân tộc Tày luôn luôn gọi đến cho đối phương một sự gần gũi, triu mến, thân thương. Người cha như đang ru vỗ tâm hồn con những tình cảm về quê hương, về con người, về dân tộc, kể cho con nghe những công việc làm ăn, những phong tục tập quán của quê hương lam lũ, vất vả nhưng rạng ngời niềm tin sống.

Một loạt các động từ “đan, cài, ken” vừa dùng để chỉ những hành động mưu sinh, vừa gọi cho người đọc thấy sự gắn bó chân thành, gắn bó xum vầy, quần tụ của đồng bào miền núi. Lời thơ không chỉ gọi công việc lao động cần cù, tỉ mỉ của dân tộc mình mà còn như một dịp để tự hào về đôi bàn tay tài hoa, tâm hồn trong sáng, lạc quan yêu đời. Dưới bàn tay của họ, những nan trúc, nan tre như biến thành “nan hoa”, vách nhà ken, câu hát. Hình ảnh so sánh được dùng đầy đặc hiệu cho thấy cái tài, cũng như cái tâm của tác giả. Đời sống tinh thần của quê hương vì thế mà cũng phong phú, đẹp đẽ hơn biết nhường nào!

Mạch cảm xúc tâm tình của người cha dường như lại ngưng đọng ở hai hình ảnh “rừng cho hoa, con đường cho những tấm lòng” - những hình ảnh chân thực nói về người dân đồng bào mình, cũng là hình tượng thiêng liêng, cao đẹp của làng quê. Đó đồng thời cũng là những gì tốt đẹp nhất, là tình yêu, sự chở che, lòng bác ái... Những phẩm chất vàng ngọc được chắt ra từ chính cuộc đời bụi bặm, lam lũ hàng ngày.

Hai câu thơ cuối của đoạn thơ đưa người cha trở về với niềm vui bất tận của cha mẹ trong ngày cưới, để nhắc con rằng: Con không chỉ lớn lên bằng sự đùm bọc, che chở của quê hương mà còn bằng tình yêu vô bờ bến của cha mẹ. Nói cách khác, mạch nguồn nuôi dưỡng con khôn lớn trưởng thành về cả thể chất và tâm hồn không đâu khác chính là cha mẹ và quê hương. Và con hãy ghi lòng tạc dạ những lời cha dặn ấy.

Tác giả đã nhập thân vào người cha để tâm sự với con mình mà ta ngỡ như nhà thơ đang đối thoại với chính chúng ta vậy. Những lời vàng ngọc mà thấm thía như làm cho tâm hồn ta thêm trong sạch và phong phú hơn. Đó cũng chính là sức mạnh cảm hóa đặc biệt của văn chương trong đời sống tinh thần của con người.

Phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương

Văn học không chỉ nói cho mình mà còn nói thay lòng người. Không chỉ xuất phát từ “chân trời của một người” mà còn đến với “chân trời của tất cả”. Đó là lí do vì sao khổ thơ đầu là lời nhắn nhủ của chủ thể nhưng đến với những câu thơ sau, ta bỗng nhận thấy dường như thi nhân đang nói cho cả chúng ta, bộc bạch với ta, khuyên ta:

“Người đồng mình thương lắm con ơi

Cao đo nỗi buồn

Xa nuôi chí lớn

Dẫu làm sao thì cha vẫn muốn

Sống trên đá không chê đá gập ghềnh

Sống trong thung không chê thung nghèo đói

Sống như sông như suối

Lên thác xuống ghềnh

Không lo cực nhọc

Người đồng mình thô sơ da thịt

Chẳng mấy ai nhỏ bé đâu con “.

Đề ý thấy rằng “người đồng mình” từ “yêu lắm con ơi” sang “thương lắm con ơi” càng thêm trù mến, thân thương không chỉ trong con mà còn trong chính chúng ta. Cách nói, cách cảm, cách nghĩ của người miền núi được thể hiện vô cùng rõ nét qua những dòng thơ thô sơ, mộc mạc: “núi cao” thì “đo nỗi buồn”, “con đường xa” thì “nuôi chí lớn” bởi cuộc sống lam lũ, vất vả, nhọc nhằn. Nhưng chính hình ảnh ấy đã hun đúc nuôi dưỡng ý chí, nghị lực của con người, cho con người biết vượt qua mọi khó khăn. Từ đó người cha mong muốn đưa con của mình biết đồng cảm, sẻ chia, yêu thương, gắn bó hơn với buôn làng. Điệp từ, điệp cấu trúc câu “sống trên đá, sống trong thung”, “không chê” như một lời khẳng định, một lý mà người cha muốn nhắc nhở con về thái độ sống phóng khoáng, mạnh mẽ cho dù có phải “lên thác xuống ghềnh” - một thành ngữ chỉ những khó khăn, thử thách mà con người phải đối mặt trên cuộc đời. Trong hình ảnh ấy, con sẽ học được cách tự chủ bản thân, vững vàng trước sóng gió, cũng như những con người của quê hương chúng ta không bao giờ nhỏ bé, nghèo hèn mà luôn giàu nghị lực.

Tôi ấn tượng nhất với hai câu thơ:

“Người đồng mình tự đục đá kê cao quê hương

Phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương

Còn quê hương thì làm phong tục”

Với cách nói giàu hình ảnh, giàu sức liên tưởng và suy ngẫm nhưng vẫn toát lên chất mộc mạc trong cách nói của người miền núi: những con người quê hương bao đời nay luôn cần cù, chịu thương chịu khó, tự mình xây đắp giá trị tinh thần, phát huy những truyền thống tốt đẹp của quê hương. Quê hương và những truyền thống tốt đẹp chính là nền tảng, là điểm tựa tinh thần vững chắc giúp con người vươn lên. Tiếng gọi thân thương, triu mến của người cha “con ơi” cứ lặp đi lặp lại trong suốt mạch cảm xúc. Tiếng gọi ấy cất lên ở nửa cuối bài thơ có phần nghiêm nghị:

“Con ơi tuy thô sơ da thịt

Lên đường

Không bao giờ nhỏ bé được

Nghe con.”

Cách nói ấy một lần nữa khẳng định sự chân chất mộc mạc, giản dị của “người đồng mình”. “Lên đường” là hình ảnh ẩn dụ để chỉ con đường đời, con đường đi tới tương lai, khi đó, con phải thật mạnh mẽ, vững vàng, không được phép yếu mềm buông xuôi trước thách thức của cuộc đời. Cách nói “nghe con” như một lời cầu khiến thể hiện sự chân thành, vừa là một lời khuyên chí tình dành cho con, cũng như thể hệ trẻ của buôn làng. Rất tự nhiên mà sâu sắc, bài thơ đã động vào dây đồng cảm của chúng ta, khiến ta phải suy nghĩ về trách nhiệm, bổn phận của mình với quê hương, đất nước.

Có thể nói, tác phẩm đã đem đến một định nghĩa mới lạ cho tình phụ tử của dân tộc Tày. Với thể thơ tự do, câu dài câu ngắn rất phù hợp với cuộc sống gập ghềnh của người dân vùng núi. Hình ảnh thơ mang đậm chất của núi rừng, sông suối. Kết hợp với mạch cảm xúc tự nhiên, nhẹ nhàng, không chỉ đơn thuần là những lời khuyên chân tình với con mình, đó còn là lời nhắn nhủ với tất cả chúng ta về truyền thống đạo lý “uống nước nhớ nguồn”. Bài thơ chính là một đóa hoa thơm góp vào mảng đề tài quê hương, đất nước. Cho ta thêm yêu thêm nhớ quê nhà thân thuộc của mình:

“Quê hương ơi! Xa rồi nhớ thành thơ

Tiếng mẹ đẻ, gặp nhau mừng khôn xiết

Ai cũng vậy xa lâu rồi mới biết

Những ngôn từ không đủ viết... quê hương!”

Ngô Hữu Đoàn

Phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương

Một số bài phân tích hay tuyển chọn qua các kì thi và kiểm tra môn Văn lớp 9

Bài số 1:

Y Phương là nhà thơ dân tộc Tày, sinh và lớn lên ở vùng đất non cao, với tư duy mộc mạc, giản dị những vần thơ của ông cũng chân thành như chính tâm tư, tình cảm của con người nơi đây. Nhắc đến Y Phương là nhắc đến bài thơ *Nói với con* nổi tiếng về tình cảm gia đình thiêng liêng sâu nặng.

Nói với con được Y Phương sáng tác khi đưa con đầu lòng của ông ra đời. Bởi vậy bài thơ chứa đựng niềm hạnh phúc dạt dào của một người lần đầu được làm cha. Không chỉ vậy, bài thơ còn cho thấy ý thức của người cha muốn vun đắp, muốn cho con hiểu rõ cội nguồn của bản thân và luôn tự hào về nơi mình sinh ra.

Trước hết, bài thơ cho người con thấy nguồn cội mình được sinh ra chính là tình yêu thương của cha mẹ và sự đùm bọc của những người đồng mình.

Chân phải bước tới cha

Chân trái bước tới mẹ

Một bước chạm tiếng nói

Hai bước tới tiếng cười

Bằng những hình ảnh hết sức cụ thể cùng với đó là việc lặp cấu trúc, phép liệt kê Y Phương đã tạo ra âm điệu tươi vui, quấn quýt, hòa hợp trong một gia đình nhỏ đầy ắp hạnh phúc. Đồng thời bốn câu thơ xuất hiện nối tiếp qua các động từ “bước, chạm, tới” và cái đích đến của người con là hai chữ thật giản dị mẹ - cha. Điều giản dị ấy phải chăng bộc lộ ý nghĩa thật lớn lao và thiêng liêng: với mỗi người mẹ cha là đích đến, là nơi để ta tìm về, là nơi để ta bước tiếp, là chốn bình yên để ta nương tựa sau những giông bão cuộc đời.

Không chỉ vậy còn được lớn lên trong sự cuu mang, đùm bọc của bản làng thôn xóm: “*Đan lò cài nan hoa /.../ Ngày đầu tiên đẹp nhất trên đời*”. Cách gọi thật dung dị, mộc mạc: “người đồng mình” thể hiện tình cảm thân thương, triu mến của người dân tộc Tày. Đó là những người vùng mình, miền mình. Chỉ với vắn vện bảy câu thơ nhưng Y Phương đã cho người đọc thấy cuộc sống lao động cần cù, vui tươi của họ, họ đan lò bằng nan hoa, ken vách nhà bằng những câu hát. Người đồng mình yêu lao động, yêu cái đẹp và biết cách làm cho cuộc sống của mình trở nên vui tươi, vậy nên, trong nhà họ lúc nào cũng vang câu hát. Và thiên nhiên mơ mộng, đầy tình nghĩa đã che chở, nuôi dưỡng

Phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương

con cả về tâm hồn, lối sống. Quê hương đã cho con những gì tốt đẹp nhất, chiếc nôi thứ hai nuôi con khôn lớn.

Y Phương không chỉ cho con biết về cội nguồn mình được sinh ra mà còn dạy con để con biết, tự hào về những đức tính tốt đẹp của người đồng mình:

“Người đồng mình thương lắm con ơi

Cao đo nỗi buồn

Xa nuôi chí lớn

Dẫu làm sao thì cha vẫn muốn

Sống trên đá không chê đá gập ghềnh

Sống trong thung không chê thung nghèo đói

Sống như sông như suối

Lên thác xuống ghềnh

Không lo cực nhọc.

Người đồng mình thô sơ da thịt

Chẳng mấy ai nhỏ bé đâu con

Người đồng mình tự đục đá kê cao quê hương

Còn quê hương thì con phong tục”.

Người đồng mình hội tụ biết bao phẩm chất tốt đẹp, đáng tự hào. Họ giàu ý chí nghị lực, kiên cường, bền bỉ. Những khó khăn, trắc trở, vất vả mà người đồng mình phải trải qua trong cuộc sống là rất nhiều, nhưng đó chỉ là thử thách để rèn rũa bản lĩnh của họ. Câu thơ cô đúc, có sức khái quát cao thể hiện sự thấu hiểu và đồng cảm với cuộc sống của con người miền núi. Dù cuộc sống có vô vàn những khó khăn, nhưng họ vẫn một lòng thủy chung với quê hương. Điệp từ “sống” lặp lại như lời căn dặn của cha về lẽ sống ở đời đồng thời gợi sức sống mãnh liệt của con người trước gian truân. Và người cha cũng mong con luôn thủy chung, tình nghĩa với làng bản, quê hương. Đặc biệt hình ảnh so sánh “như sông như suối” khắc họa lối sống khoáng đạt của con người nơi đây, thành ngữ “lên thác xuống ghềnh” lại gợi nên cuộc sống lao động đầy vất vả. Thế nhưng họ vẫn rất lạc quan, yêu đời. Câu thơ là lời khẳng định, ngợi ca của cha về vẻ đẹp của người đồng mình: họ luôn sống mạnh mẽ gắn bó thiết tha với quê hương dù phải trải qua bao

Phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương

khó khăn, cực nhọc. Từ đó người cha muốn: con sống mạnh mẽ vượt lên mọi ghèn thác cuộc đời bằng ý chí, nghị lực của mình. Cùng với đó là ý chí kiên cường tự lực xây dựng quê hương giàu đẹp, giữ gìn bản sắc văn hóa dân tộc.

Không chỉ vậy người đồng mình còn có những phẩm chất tốt đẹp khác khiến người cha rất đỗi tự hào. Đó là mộc mạc, giàu chí khí, niềm tin. Họ có thể thô sơ, giản dị về vẻ bề ngoài nhưng lại không hề nhỏ bé về tâm hồn, ý chí. Bằng sự lao động cần cù, nhẫn nại hàng ngày người đồng mình đã làm nên quê hương với những phong tục tập quán tốt đẹp. Từ đó người cha mong muốn con kế tục và phát huy truyền thống quê hương, sức sống bền bỉ, mạnh mẽ của người đồng mình. Và hãy lấy đó làm hành trang để tự tin vững bước vào đời.

Lời cha dặn dò vừa đằm ấm, vừa cương quyết, căn dặn con dù có vẻ ngoài thô sơ nhưng không được nhỏ bé về ý chí, nghị lực; không bao giờ được sống tầm thường. Lời động viên, căn dặn đó đã tiếp thêm sức mạnh để con tự tin để vững bước vào đời.

Bằng ngôn ngữ mộc mạc, lối tư duy giản dị, nhưng lời thơ có ý nghĩa vô cùng sâu sắc với người con. Những lời nói đó như một hành trang vững chắc để con vững bước vào đời. Không chỉ vậy, lời thơ còn mang ý nghĩa thâm kín không chỉ lời cha nói với con mà là lời trao gửi đến biết bao thế hệ.

Bài số 2:

Y Phương là nhà thơ mang một tiếng nói riêng, rất đặc trưng cho dân tộc Tày. Thơ ông là tiếng lòng chân thật, gần gũi, bình dị nhưng tràn đầy tình yêu thương. Bài thơ “**Nói với con**” tiêu biểu cho phong cách sáng tác ấy của ông. Bài thơ đi vào lòng người đọc một thứ tình cảm gần gũi nhưng thiêng liêng và cao quý: tình cha con. Đó là tâm sự của một người cha dành cho con, là những điều mà cha muốn thổ lộ cho con nghe, con hiểu.

“**Nói với con**” là lời tâm sự, thủ thỉ, trò chuyện của người cha dành cho con từ lúc con mới lọt lòng. Mạch cảm xúc chủ đạo của bài thơ chính là tình yêu thương, chia sẻ, gần bó và giáo dục cho con những truyền thống tốt đẹp của dân tộc và những người xung quanh con. Với thể thơ tự do phóng khoáng, cảm xúc chân thành, mộc mạc đã khiến cho tình cảm đó càng trở nên ấm áp và thân thiết. Y Phương đã gieo vào lòng người đọc chất liệu đời thường rất mực thiêng liêng.

Những câu thơ đầu tiên cất lên như một lời kể chuyện thủ thỉ với con:

Chân phải bước tới cha

Chân trái bước tới mẹ

Phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương

Một bước chạm tiếng nói

Hai bước tới tiếng cười

Đứa con từ lúc lọt lòng đã được bao bọc, yêu thương trong vòng tay của cha mẹ. Từng ngày, từng giờ con lớn lên là từng ngày từng giờ cha mẹ mong chờ. Từ lúc con chập chững bước những bước đi đầu tiên trong cuộc đời thì cha mẹ luôn là người ở bên cạnh chứng kiến và cổ vũ. Hình ảnh “chân phải”, “chân trái”, “tiếng nói”, “tiếng cười” bình dị, gần gũi biết bao nhiêu. Một không gian ấm áp và hạnh phúc bao trùm lấy từng nhịp thơ. Cuộc sống xoay vần, tình yêu thương mà Y Phương dành cho con luôn chân thành và thiết tha như vậy. Ông đã vẽ lên hình ảnh đứa con từ lúc còn bé, gieo vào con nhận thức về những tháng năm đó.

Y Phương tiếp tục gieo vào lòng người tình làng nghĩa xóm của người dân tộc luôn tha thiết, sâu nặng. Nhắc nhở con phải luôn nhớ về họ:

Người đồng mình thương lắm con ơi

Đan lò cài nan hoa

Vách nhà ken câu hát

Rừng cho hoa

Con đường cho những tấm lòng

Cha mẹ mãi nhớ về ngày cưới

Ngày đầu tiên đẹp nhất trên đời

Những con người dân tộc mộc mạc, bình dị, chăm chỉ làm ăn, khéo léo trong mọi công việc. Cuộc sống của họ hằng ngày lên rừng, làm rẫy, vất vả với rất nhiều cuộc việc. Dù cuộc sống vất vả nhưng họ vẫn gắn bó khăng khít bên nhau. Những từ ngữ “đan”, “cài” không những nói lên sự gắn bó mà còn nói lên nghĩa tình sâu nặng, khó có thể phai nhòa của những con người nơi đây. Tác giả đã gieo vào lòng người con mình tình cảm, cội nguồn đáng trân trọng và gìn giữ. Quê hương và những người nơi đây là điều con phải nhớ, phải gắng nhớ về họ để biết ơn và để trở thành người có ích hơn.

Kết quả của “ngày cưới” mà tác giả vẫn luôn nhớ chính là đứa con, là sinh linh bé bỏng cha mẹ luôn bảo vệ và nâng niu. Qua đây Y Phương muốn nhắn nhủ với con rằng yêu thương chính là cội nguồn của tất cả, như việc sống và tồn tại hiện nay của mỗi người.

Những người nơi đây không chỉ chăm chỉ, chịu khó mà còn có chí lớn:

Phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương

Cao đo nỗi buồn

Xa nuôi chí lớn

Hai câu thơ là sự đối lập giữa cuộc sống nhiều khó khăn, trắc trở nhưng đầy lòng quyết tâm và sự tin tưởng vào bản thân. Không phải tự dưng tác giả nhắn nhủ với con điều này, ông muốn đưa con mình sau này cần phải kế thừa và phát huy đức tính tốt đẹp này.

Cuộc sống của con trong tương lai luôn có nhiều khó khăn, không được bỏ cuộc, cần phải cố gắng vượt qua để trưởng thành hơn:

Sống trên đá không chê đá gập ghềnh

Sống trong thung không chê thung nghèo đói

Sống như sông như suối

Lên thác xuống ghềnh

Không lo cực nhọc

Mỗi người sinh ra và lớn lên đều phải gặp rất nhiều khó khăn và thử thách, nhưng quan trọng chúng ta cần phải vượt qua nó như thế nào để chiến thắng chính bản thân mình. Dù là “đá gập ghềnh, nghèo đói, lên thác xuống ghềnh” thì cũng không nên từ bỏ, không nên gục ngã. Vượt qua những điều đó chính là vượt qua được bản thân mình và trở thành một người có ích cho xã hội. Điệp từ “sống” được đặt đầu dòng ba câu thơ khẳng định chân lý sống không gục ngã mà người cha muốn nhắn nhủ đến con trai. Đó như là một lời khuyên, lời giáo huấn chân thành để con có thể tự mình bước tiếp những chặng đường tiếp theo.

Người cha muốn nhắn nhủ đến con rất nhiều điều, để làm hành trang sau này con tự tin bước vào đời:

Người đồng mình thô sơ da thịt

Chẳng mấy ai nhỏ bé đâu con

Những con người dân tộc Tày tuy chân chất, mộc mạc, tuy nghèo đói nhưng ý chí trong họ luôn lớn mạnh, luôn hừng hực. Đó là nghị lực phi thường và đáng được trân trọng. Đây là điều mà người con nên trân trọng và tự hào để mai sau trở thành một người như vậy. Những lời nói, lời nhắn nhủ của người cha chân chất, mộc mạc nhưng lại có ý nghĩa vô cùng lớn lao đối với đứa con. Gieo vào con tình yêu thương, tình quê hương và tình người tha thiết nhất.

Phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương

Y Phương thực sự đã gieo vào lòng người đọc những tình cảm khó quên về tình cha con nghĩa nặng, về những lời dạy thiết tha. Bằng cách viết đơn giản, nhẹ nhàng, lời nói ẩn dụ đầy sâu xa Y Phương thực sự đã chiếm được trái tim người đọc.

» Xem thêm: [Dàn ý phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương](#)

Các bạn vừa tham khảo một số bài văn mẫu hay *phân tích bài thơ Nói với con* của Y Phương (chương trình Ngữ Văn 9). Truy cập kho tài liệu [Văn mẫu lớp 9](#) để cập nhật thêm nhiều bài văn hay khác giúp bạn rèn luyện kỹ năng làm văn, chuẩn bị tốt cho các bài thi và kiểm tra môn Văn. Chúc các bạn học tốt !